

Z Tábora do Mladé Vožice

Srníček, Ivo Goldbach

Podle mého ničím nepodloženého přesvědčení je krajina v trojúhelníku Benešov-Vlašim-Tábor právě ta, kterou opěvuje píseň Čechy krásné, Čechy mé. Kdesi uprostřed jí vévodí Blaník a jejím turisticky nedoceneným centrem je Mladá Vožice. Je malebná, ale nedramaticky členitá a kupodivu – ač je ve středu Čech – zbylo v ní po osídlení a zkulturnění dost místa na tichá zákoutí a osamělé partie. Máme-li se držet Tábora, udělejme si v něm start a zkusme dojít do Mladé Vožice. Cílové městečko bez dotyku se železnicí nás nutí podřídít časově trasu možnému autobusovému spojení. Zejména úseku mezi Sudoměřicemi a Mladou Vožicí patří slova o české krajině. Na trase je dost příležitostí k obcerstvení a svým profilem je velmi pohodlná. Komu by se zdála příliš krátká, doporučujeme si z Mladé Vožice vyšlápnout po červené na nedaleký hrad Šelmberk (3 km), jehož věž zdáli vévodí krajině směrem k Blaníku.

Z Tábora po červené sledujeme železnici směrem na Prahu a po levé ruce dlouho máme oba dva Jordány. Na-

páji je Košínský potok, proti jehož proudu se vydáme a opustíme ho ve Stoklasné Lhotě. Přejdeme mělké údolí a zvolna stoupáme k monumentálním Chotovinám, do nichž vstupujeme po překročení železniční trati. Vyvýšené obci dominuje původně gotický farní kostel sv. Petra a Pavla, v novorenesančním zámku na místě o půl tisíciletí starší tvrze je dnes škola a obecní úřad. Pozoruhodný je rozlehlý (19 ha) anglický zámecký park, zaměřený na různé druhy dubů, ale najdeme zde i tisý a jiné vzácné dřeviny. Následující žlutá značka nejprve po místní komunikaci a pak střídavě po polní a lesní

cestě sleduje z výšky železnici do Sudoměřic u Tábora. Z nich po zelené stoupáme k výhledu u starého židovského hřbitova, sejeme do Prudic a ještě níž do Nemyšle. Barokní a dnes spíše empírový zámek u silnice na okraji obce byl původně gotickou tvrzí a je rovněž obklopen anglickým parkem. U zámku těžko přehlédneme monumentální památnou lípu. Další chráněné lípy najdeme u osady Dědice, za nimiž opustíme vpravo místní komunikaci a stoupáme k výhledovému bodu Beránek. V raně husitských dobách, v období „putí na hory“, zde došlo v roce 1419 k jednomu z největších

shromáždění lidu, což připomíná kamenný památník. Odtud prudce sestoupíme zpět k silnici, projdeme Rašovicemi, v jejichž tvrzi, přestavěné na zámek jsou dnes byty a čeká nás malebná lesní partie, zakončená sestupem do obce Řemíčov. Odtud už se značka drží místní komunikace, vyvede nás ještě na výhled u křížku a křižovatky silnic a pak už zvolna sestupujeme do Mladé Vožice. Rozlehlý čtyřkřídlý zámek je dnes soukromým majetkem. Městu vévodí vrch Hrad, na kterém stával královský hrad, zaniklý za husitských válek. Z jeho trosk byla vystavěna barokní kaple Nanebevzetí Panny Marie a vrchu samozřejmě zůstal krásný výhled do okolí. Vedle mnohokrát přestavovaného děkanského kostela sv. Martina stojí samostatná zvonice. Kaple sv. Barbory, patronky horníků, potvrzuje, že Vožice byla původně horním městem. Na sever od náměstí se zachovalo několik původních domů. Pamětní deska na náměstí připomíná rodný dům historika Augusta Sedláčka. Pokud máte před sebou další víkendový den, nelze doporučit nic jiného než pozvolný výstup na Velký Blaník, z něhož pak sestoupíte do dopravního centra ve Vlašimi. ●

Jan Stráský

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Česká Sibiř a Táborsko-sever, 1:50 000, edice KČT č. 41

Trasa

1. Tábor, železniční i autobusové nádraží – 2. Č 0103: Stoklasná Lhota (5) – 3. Chotoviny, žst. (9) – 4. Ž 6306: Sudoměřice u Tábora, žst. (14) – 5. Z 3395: Nemyšl (17) – 6. Beránek (20,5) – 7. Řemíčov (24) – 8. Mladá Vožice, náměstí (27,5).